

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna

ročník XXII.

listopad 2020 AD

Kristus shromažďuje svůj lid

Bratři a sestry,
opět se nemůžeme scházet osobně. Na přechodnou dobu proto hledáme alternativní možnosti setkávání a účasti na bohoslužbách. Na internetu najdete na www.e-cirkev.cz odkazy na bohoslužby online, na pobožnosti, denní úvahy, nedělní školu, načtené knihy, hudbu. Stránka s bohoslužbami vypadá takto:

Online bohoslužby - audio, video, texty

Mnohé farní sbory ČCE se rozhodly konat své nedělní bohoslužby v nouzovém stavu virtuálně a přenášet je členům online nebo vydávají tištěné podklady.

Seznam sborů ČCE s online vysíláním bohoslužeb nebo s textovými podklady pro domácí bohoslužby zveřejňovanými na webu:

(seznam je aktualizován přímo jednotlivými sbory a platí pro všechny následující neděle; v plném zobrazení jej naleznete také [zde](#))

BEROUN	10.00	 	
BRNO - ŽIDENICE	9.00	 	
BRNO I	8:30, 10:00 (červenec - srpen 9:00)	 	
BRNO II	9.00	 	
BŘECLAV	9.30	 	
ČESKÝ TĚŠÍN	9.00 (polské a c 8.00)		
ČESKÉ BUDĚJOVICE	9.00	 	

JUBILEA – JUBILEA – JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme
sestrám a bratřím našeho sboru
při příležitosti jejich narozenin.

listopad

Dobromila Borecká – 79 let
Hana Krajčovičová – 76 let
Lydie Bedřichová – 85 let
Jarmila Hanáková – 75 let
Lydie Husáková – 84 let
Marta Hrabcová – 78 let
Irena Vlasáková – 84 let
Josef Krhánek – 91 let
Marcela Adámková – 60 let
Božena Kolouchová – 80 let
Jindřich Malinka – 83 let
Karel Matula ml. – 60 let
Ladislav Matula – 75 let
Jaromír Husák – 65 let
Eliška Šťastná – 79 let
Lydie Hájková – 77 let
Lydie Maršálková – 89 let

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 60, 65, 70, 75, 76, 77...

Respektujeme, pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete. Pro ochranu osobních údajů neuvádíme den narozenin ani místo bydliště.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna,
Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz;
<http://klobouky.evangelnet.cz>; tel.: 608 579 839; IČ sboru: 48452327

Slovo na doma

Od 12. 10. vychází každé ráno audio úvahy našich farářů jako povzbuzení a posila v časech, kdy není možné navštěvovat bohoslužebná ani jiná duchovní a biblická shromáždění. Stránku najdete zde a dole ukázka: <https://www.e-cirkev.cz/clanek/6618-Slovo-na-prazdniny/index.htm>

Kázání na text z Páté knihy Mojžíšovy 30,11-14

Bratři a sestry, ve zvláštní době, kterou prožíváme, si klademe otázku, o co se můžeme v životě opřít. Nevíme, co nás přesně čeká. Měli jsme na podzim nejrůznější plány. Ve sboru jsme se těšili třeba na slavnost Děkčinnění, měli jsme předávat ocenění Anděl sboru.

Nic z toho se uskutečnit nemohlo. Krize kolem nás je však hlubší. Kromě covidu-19 se mění klima planety, ubývá vody v krajině, probíhá eroze orné půdy, kůrovcová kalamita, miliony lidí migrují za lepším životem. A mohli bychom jmenovat další skutečnosti, které nás už teď reálně dostihují. Nelze před tím zavřít oči. Máme se v takové krizi o co opřít? A máme za co děkovat?

Věřím, že odpověď na obě otázky zní: Ano. Máme důvod k vděčnosti a máme se o co opřít, Bůh s námi totiž uzavřel smlouvu. Jaká je to smlouva? Nad tím se zamysleme s textem z Páté knihy Mojžíšovy 30. kapitoly, verše 11-14: *Tento příkaz, který ti dnes udílím, není pro tebe ani nepochopitelný, ani vzdálený. Není v nebi, abys musel říkat: „Kdo nám vystoupí na nebe, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?“ Ani za mořem není, abys musel říkat: „Kdo se nám přeplaví přes moře, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?“ Vždyť to slovo je ti velmi blízko, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys je dodržoval.*

I. Boží vztah k nám lidem popisuje Bible jako svazek.

Svázány spolu mohou být květiny, listy knihy. Svázání jsou spolu manželé, dva lidé, kteří si slíbili lásku, úctu a věrnost. Uzavřeli spolu smlouvu. „Víte, kdy začíná manželství?“ ptal se nás jednou na semináři psycholog. „Při slavnostním slibu v kostele? Nene. Manželství začíná každé ráno.“ Každé ráno se manželé rozhodují, jestli spolu budou a jak.

Živý vztah, svazek, začíná slibem, rozhodnutím se pro druhého, ale tím rozhodně nekončí. I když se slib slavnostně vytesá do kamene, zvěční na papíru, tím není hotovo. Musíme ho žít. A tak je to i se svazkem, který Bůh uzavřel s námi lidmi.

Čím je tento svazek výjimečný a jak nám může být oporou?

Je jedinečný tím, že vychází z Boží iniciativy. Je pevný, protože stojí na Boží věrnosti a lásce. Je to dále svazek stále živý, a tím nás vede k životu. Neodehrává se někde mimo nás, v nebi, na druhé straně oceánu, kam bychom nedosáhli. Naopak, máme ho mít v ústech, má se odehrávat v našem nitru, srdci. To znamená svazek s Bohem máme žít. Pak se náš vztah s Bohem rozvíjí a tím i náš život.

II. Dobrý svazek neznámá něco statického. Znamená obnovu, změnu, nový začátek. I po krizi. Dobrý svazek přináší novou šanci. A nový začátek neznámá návrat ke stavu před krizí. Znamená opravdu něco nového.

První svazek mezi Bohem a člověkem, o kterém Bible vypráví, je takovým novým začátkem. Přichází po ekologické katastrofě globálního rozměru, po vytrvalém dešti a potopě světa, ve které zahynou zvířata i lidé. Bible nás nenechává na pochybách, kdo je příčinou takové katastrofy. Člověk.

Bible vypráví o katastrofě, ale i o jejím překonání. Jedna malá skupinka lidí katastrofu přežila. Vody ustoupily, země se stala opět obyvatelnou. Pro zachráněná zvířata začíná nový život. Noe děkuje Bohu a staví oltář. Nový počátek stvrzuje smlouva, obnovený svazek mezi Bohem a člověkem. Nový slib, který dává člověku Moc a Síla, ze které pochází veškerý život. Ta uzavírá svazek se stvořením proto, aby byl život ochráněn.

Smlouva mezi Bohem a Noemem není svazkem rovného s rovným. Na jedné straně stojí mocný Bůh, na straně druhé člověk.

A při tom je to Bůh, kdo se zavazuje: „*Už nikdy nebudu zlořečit zemi kvůli člověku, přestože každý výtvar lidského srdce je od mládí zlý, už nikdy nezhubím všechno živé, jako jsem učinil.*“ (Gen 8,22)

Bůh zde o člověku mluví docela realisticky. Nepožaduje tím pádem od člověka nic nemožného. Bůh ví, co jsou lidé v podstatě zač. Nenasytí, krátkozrací, sebestřední. Ví, že zapomínají na pramen, ze kterého pochází veškerý život. Jediné, co Bůh v této chvíli od lidí požaduje, je ochrana života. Nemají prolévat lidskou krev. A krev zvířecí nemají jíst. Krev je totiž znamením života. Svazek Boha s Noemem není svazek rovného s rovným. Bůh dává nekonečně víc. Daruje povstání z ruin. Tvoří nový prostor pro život pod znamením duhy.

III. Dobrý svazek může přestát krize. Opravdu dobrý, pevný svazek unese i krize. Když jedna strana selže, ještě svazek nekončí. Může být znovu obnoven, pokud stojí na pevném základě.

Mojžíš to prožil na vlastní kůži. Vyvolený národ stál po vyvedení z područí tehdejší supervelmoci Egypta před novým začátkem.

Bůh s lidmi na poušti uzavřel novou smlouvu. Jejím znamením se má stát desatero. Nejdůležitější je však jeho preambule: „*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.*“ (Ex 20,2) Smlouva je uzavřena, Mojžíš vychází na horu Sinaj, aby obdržel jednotlivá přikázání. Jenže místo věrnosti Bohu si lidé mezitím vytvořili zlaté tele a začali je uctívat. Porušili to nejdůležitější, vybrali si bůžka místo Boha. Dobrý svazek však překoná i tak zásadní selhání. Je otevřený novému začátku. Mojžíš prosí Boha o druhou šanci. A Bůh svůj svazek s lidmi nevyprovídá, nýbrž obnovuje. Hospodin odpověděl: „*Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluji se však, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.*“ (Ex 33,19)

IV. Bible vypráví příběh o svazku mezi Bohem a lidmi. Je to příběh krizí a porušení. Znovu a znovu se musí svazek obnovovat. V krizích se však svazek dále rozvíjí.

Vrací se klíčová otázka: Jak může obstát svazek, když jedna strana v plnění podmínek opakovaně selhává? Lidé jsou Bohu nevěrní. Místo jednoty, práva a svobody vládne egoismus, korupce a utlačování.

Nestačí obnovovat jednotlivé zákony, články smlouvy. Co se musí obnovit, je nasazení každého člověka. Tak to vidí i prorok Jeremiáš. U lidí musí nastat změna. Nový postoj, nové smýšlení. A to se daří jen, když Bůh obnovuje lidi svým Duchem.

„*Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíší jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.*

Už nebude učit každý svého bližního a každý svého bratra: „Poznávejte Hospodina!“ Všichni mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich, je výrok Hospodinův. Odpustím jim jejich nepravost a jejich hříchy už nebudu připomínat.“ (Jer 31,33-34)

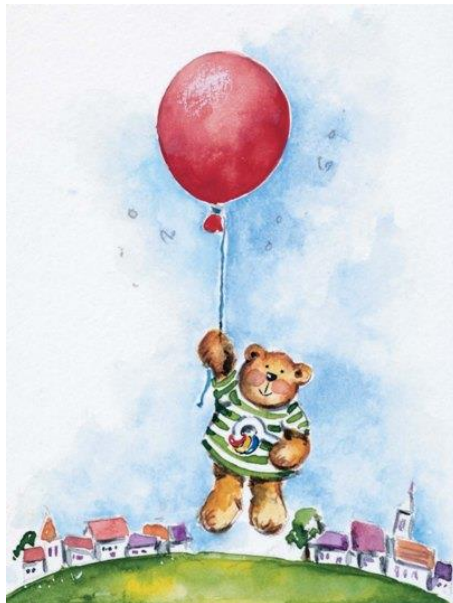
Boží pravidla pro svazek s lidmi nejsou zapsána někde v nebi. Nejsou to ani zákony odvozené od toho, co platí ve světě. Boží zákony mají být zapsány v našich srdcích. Jedině pak je svazek mezi Bohem a námi opravdu živý.

Pak se rozvíjí tak, jak tluče naše srdce. Ještě máme šanci. Ještě můžeme růst v poznání Boha. Nikdo to však neudělá za nás. Modleme se, aby Bůh do našich srdcí vkládal svého Ducha, a jemu se otevírejme. Tak rozuměl obnovovanému svazku mezi Bohem a člověkem i Ježíš.

V. Ježíš zdůrazňoval tento vnitřní rozměr vztahu Boha a člověka. Připomínal lidem, že záleží na postoji srdce každého z nich. A ujišťoval lidi o Boží lásce a věrnosti. Svazek založený na Bohu má pevný základ, překoná i krize. Ty sice budou přicházet zas a znovu, ale právě v nich je možný i nový začátek. A tak se v té současné krizi obracejme k Bohu. S prosbou o východisko, o změnu. Z jeho lásky a milosti plného pohledu na nás lidi čerpejme sílu krizi překonat a začít jinak, nově. Změna a obnova, po které toužíme, není závislá na vnějších okolnostech. Musí začít uvnitř nás. Jejím základním pravidlem je láska. K Bohu, k druhým lidem a Božímu stvoření. Martina Zuštinová

Modlitby pro malé i velké

Modlitba

Dobrý Bože, když se modlím,
letím tajně k tobě do nebe!
Modlitba je jako nafukovací balónek,
který mě unese.

Unese všechno,
co se mi povedlo i nepovedlo.
Moc ti děkuju, že mě máš rád,
i když zrovna zlobím.

To se mi na tobě líbí,
nikdy mi neřekneš: „Běž pryč!“
Ale vždycky: „Pojď ke mně!“
Jsi úžasný!

Přejato z knížky *Modlím se s medvídky* autorky Františky Böhmové

Náš laskavý Otče v Ježíši Kristu,

k Tobě se obracíme, protože není nikdo jako Ty, naslouchající, laskavý a odpouštějící. Pomoz nám, abychom svou víru v Tebe dokázali přes svou omezenost žít i v každodennosti a všednosti našich životů. Především s nejbližšími, za něž neseme největší díl odpovědnosti, ale i s těmi, kteří nás „nemusí“, a třeba i beze slov.

Bývá nám úzko ze zpráv o lidské zlobě, nenávisti a lhostejnosti k utrpení druhých. Pomoz nám nalézt cestu i sílu, abychom těm, kteří byli zasaženi, alespoň trochu pomohli. Jen tak můžeme hovořit o Tvé lásce ke všem lidem.

Žehnej, prosíme, každému dobrému úsilí pomoci tam, kde je to nejvíce třeba, zasaženým válkou, pronásledovaným totalitou nebo přírodními pohromami. Žehnej i těm, kteří pomáhají přes ohrožení svého zdraví i života v boji s koronavirem.

Dej, prosíme, ať se co nejdříve můžeme opět v neděli za hlaholu zvonů svobodně scházet v našich chrámech a modlitebnách. Dosud jsme byli příliš málo vděční za to, že nám nic nehrozí a náš život není spojen s rizikem vězení, výbuchy bomb, granátů a pušek. Nauč nás, prosíme vděčnosti a radosti třeba z věcí malých a pro nás samozřejmých. Svým Duchem obnovuj svou církev, žehnej kazatelům i posluchačům Tvého Slova a učiň nad naše prosby. Amen.

Modlitbu připravila Eva Žárská. Sama sebe popisuje takto: Narozena – koncem prvé republiky, dětství – válka, puberta – „vítězný únor“, dospělost – tmy a pološera reálného socialismu, důchod – návrat svobody do země.

Pozvánka

Modlitby 24-7

5. 11. – 7. 11. proběhne v Kloboukách u Brna modlitební řetězec pod záštitou modliteb 24-7.

O co jde?

Jedná se o místo a čas, ve kterém chceme trávit čas s Bohem. V evangelické garáži za farou bude připravená modlitební místnost, do které si můžete rezervovat hodinu (nebo více), a pak je na vás, jak ji s Bohem prožijete. Můžete přijít samostatně (nebo pokud to tou dobou bude možné) i v malé skupině. Roušky s sebou, dezinfekce bude na místě. Přijít může každý bez ohledu na věk, příslušnost k církvi...

Kdy?

Čtvrtek 5. 11. 18:00 až sobota 7. 11. 2020 18:00 (včetně nočních hodin). Při velkém zájmu můžeme modlitební řetěz prodloužit.

Kde?

Garáž za farou, Klobouky u Brna, Brněnská 30
Hlásit se můžete zde:
<http://www.modlitby24-7.cz/klobouky/rozpis>

Slovo kurátora Tomáše Vostřáka

Tento rok je pro náš sbor finančně náročný, protože jsme se pustili do několika oprav a citelně nám chybí sbírky z nedělních bohoslužeb. Některé ze stavebních akcí jsme již úspěšně ukončili, jiné však stále probíhají.

A do čeho jsme se to vlastně pustili? O prázdninách se nám podařilo sehnat firmu, která nainstalovala elektronický pohon zvonů, při té příležitosti jsme museli udělat nové rozvody elektřiny v celé věži, včetně podružného elektrorozvaděče. Tato akce nás stála zhruba 70 000 Kč.

Pustili jsme se do zateplení fasády garáže, aby v ní nepromrzala voda v kuchyňce a snadněji jsme ji vytopili na nejrůznější setkávání. Tuto práci provádíme sami brigádnicky, tak to jde pomalu – jak máme čas. Náklady na materiál v letošním roce budou zhruba 40 000 Kč. Ale pokračovat budeme ještě příští rok.

Na konci prázdnin jsme začali s rekonstrukcí sborové místnosti. Na faře je ve sborové místnosti vyměněno topení, udělané nové rozvody elektřiny, byla položena nová podlahová krytina, nainstalována nová světla a žaluzie na oknech. Celá místnost byla nově vymalována. Ještě nám zbývá nainstalovat biblický verš, galerijní lišty a hlavně nechat udělat novou skříň. Tu chceme umístit přes celou čelní stěnu místnosti. Získáme tak velký úložný prostor, který pro činnost sboru potřebujeme. Část prací jsme nechali udělat odbornými firmami a něco jsme dělali brigádnicky. Zatím nás oprava stála přibližně 100 000 Kč. Skříň je již zaměřená a výroba domluvená ve stolařství Pavel Lexa. Snad se nám na ni podaří získat grant od brněnského seniorátu.

Poslední velkou akcí, do které jsme se letos pustili, je oprava střechy v Morkůvkách na budově evangelické školy. Zde jsme spolupracovali s firmou Kvalit-střechy a jsme moc spokojeni s výsledkem. Střecha je nově olatována, je nainstalována pojistná hydroizolace a vyměněna střešní krytina. Jsou nové okapy a svody, nechali jsme odstranit staré nefunkční komíny. Celá oprava stála 407 000 Kč a mohli jsme ji provést jen díky daru od Jeronýmovy jednoty ve výši 240 000 Kč.

Myslím, že se nám podařilo udělat pěkný kus práce.

Moc děkuji všem, kdo se podíleli na různých brigádách nebo psali granty a získávali peníze.

Velice bych také chtěl poděkovat všem vám, kdo na sbor myslíte i finančně a pravidelně platíte salár ať už měsíčně, či ročně. Díky vaší štědrosti se můžeme dobře starat o budovy, které jsme zdědili po našich předcích.

TIP na vánoční dárek pro děti

Na jaře roku 2020 jsme nemohli uspořádat seniorátní neděli s tématem ochrana životního prostředí.

Přednášet nám měl mj. RNDr. Erik Schwarzbach z Miroslavi. Doufáme, že přednášku uslyšíme příští rok, nyní však předáváme jeho velmi laskavou nabídku:

„Tip pro děti školního věku: v Portálu vyšla knížka *Jak na klima*, která zábavným a poutavým způsobem s mnoha obrázky zprostředkuje dětem základní fakta o klimatu. Dá se koupit v e-shopu Portálu za 212 Kč + 60 Kč poštovné. Jako recenzent ji ale dostávám od nakladatelství za 187 Kč a předávám ji za tuto cenu dál.“

Pokud byste měli zájem, pište nebo volejte na faru.

Český bratr – předplatné na rok 2021

Český bratr (ČB) je církevní časopis s již téměř stoletou tradicí. Aby však bylo možné tuto tradici udržet, neobejde se bez svých předplatitelů. Standardní roční předplatné stojí 350 Kč (11 čísel). Nabízíme i možnost dárkového předplatného za 350 Kč, obdarovanému vystavíme dárkový certifikát se jménem. ČB dlouhodobě usiluje o to být finančně dostupným periodikem – tak, aby si je mohlo dovolit co nejširší publikum. Příprava časopisu probíhá z převážné části na dobrovolnické bázi, tedy bez nároku na honorář (anebo jen s minimálním honorářem). Vydávání ČB chápeme nikoli jako příležitost k zisku, nýbrž jako službu církvi. Zcela bez finančních prostředků se však neobejde: předplatné pomůže pokrýt zejména materiál a poštovné. Srdečně děkuji každému, kdo se rozhodne přispět předplatným na provoz časopisu ČB, a tím i na činnost naší církve.

Adéla Rozbořilová, šéfredaktorka

Modlitba za domov

„Ať mír dál zůstává s touto krajinou,“ zpívá se ve známé písni Marty Kubišové, která parafrázuje modlitbu Jana Amose Komenského. Mír – zejména Boží mír – je něco víc než jenom klid zbraní, je to stav smíření mezi lidmi navzájem, mezi lidmi a stvořením a mezi lidmi a Bohem.

Čeština má pro tento Boží mír nádherný výraz pokoj. A za tento pokoj se budeme modlit. Za pokoj, který naplní naše nitra a osvobodí je od nepokoje, od strachu. Za pokoj, který zůstane v nás i v těžkých chvílích, které prožíváme.

Jako každý rok, pořádá i letos Ekumenická rada církví v den připomínky vzniku první Československé republiky 28. října Modlitbu za domov. V letošním roce se tak však děje za mimořádné situace, v níž se nalzáme. Museli jsme proto námi připravený program i scénář pořadu s ohledem na daná opatření zásadně změnit. I přesto ale chceme jeho konáním, byť v omezené míře, přispět k povzbuzení a naději, že nečelíme této situaci sami, a že jsme v péči našeho Pána, jenž nás nikdy neopustí.

Mottem letošní Modlitby za domov je Komenského „**Komukoli můžeš prospět, prospívej rád!**“ a celkovým zastřešujícím tématem je „**Žít ve společném domě**“. V duchu těchto slov je letošní Modlitba za domov věnována mimo jiné i tematice pomoci potřebným, které zasáhla epidemie koronaviru, jejíž druhou vlnu nyní bolestivě prožíváme a která nám nedovoluje shromažďovat se ve sborech, kostelech a modlitebnách.

Spojme se v přímlovách

Spojme se společně 28. října po celé republice v modlitbách za náš domov, za ty, kteří ho budují, za všechny, kteří trpí. Poděkujeme Bohu za svobodu a poprosme ho za ochranu našeho domova i nás od všeho zlého.

K modlitbě lze jistě připojit další přímlovy za ty, kteří čelí kvůli situaci pandemie ztrátě života, zaměstnání, příjmů pro zajištění chodu života jejich rodiny. Přímlovy za duchovní obrození naší země, a podobně.

Modleme se:

Všemohoucí Bože,
doznáváme, že jsme si nevážili Tvé laskavosti a péče,
že jsme sami sebe pyšně stavěli na odív světa,
že jsme nedokázali druhého mít za přednějšího sebe sama,
a že jsme se tak uvrhli do temnoty bloudění a nejistoty.
Prosíme Tě, vyváděj nás z temnoty a ukazuj nám cestu,
vždyť Ty jsi Světlem světa,
jen u Tebe a v Tobě nacházíme svůj pravý domov a ochranu.
Vlij do našich srdcí lásku a naději,
daruj nám pokoj v této nelehké době,
posiluj nás v těžkých chvílích našeho života
a osvobod' nás od strachu.
Posiluj ty, kdo pro pomoc bližním nasazují své zdraví a životy,
buď útěchou všem, kteří trpí,
a všem nám dej ducha zodpovědnosti a solidarity.
Žijeme v jednom společném domově,
který stvořily Tvé ruce a který jsi nám dal do správy.
Děkujeme Ti, že zde přebýváš s námi.
Chceme sloužit jedni druhým dobrou službou lásky.
V tom nás posiluj a utvrzuj, skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Přímý přenos České televize

Budeme vděční, pokud ve svých sborech vyřídíte pozvání k účasti na sledování přímého přenosu Modlitby za domov, který připravila a podle stávajících opatření upravila ekumenická skupina zástupců církví sdružených v ERC a který se uskuteční **28. října** ve zkráceném čase **od 15.00 do 16.00**. Osobní účast nebude vzhledem k aktuálním omezením možná, ale modlitbu bude přenášet Česká televize. Doporučujeme vaší pozornosti také možnost pomodlit se za domov spolu s dalšími křesťany v ekumenickém kontextu v rámci online aktivit, modlitebních řetězů a podobně.

S díky a přáním Božího požehnání a posily
ThDr. Petr Jan Vinš
generální sekretář Ekumenické rady církví v ČR

Faráři evangelického sboru

Další z řady medailonků o klobouckých farářích sepsala Dana Bobková.

Alexander Kún

Alexander Kún, třetí farář v historii našeho sboru, přišel do Klobouk z Nosislavi, kde byl roku 1785 ordinován. Narodil se 29. 3. 1762 v Kecskemetu v Peštském komutátu v Uhrách do rodiny zchudlého šlechtického rodu. Studoval pravděpodobně v Debrecenu. Po vydání Tolerančního patentu odešel jako kazatel na Moravu. Roku 1786 se oženil s Annou Blažkovou (1767–1850), sestrou superintendenta Michala Blažka, dcerou Jana Blažka ze Senice. Po ukončení studií byl osobním vikářem u svého švagra Michala Blažka v Jimramově. V roce 1785 přišel do Nosislavi, zde působil do roku 1792, kdy odešel do klobouckého sboru. V té době již byl západomoravským seniorem.

Jeho první setkání s klobouckým sborem bylo v roce 1790, kdy dostal za úkol přičinit se o smír mezi farářem Kalnayem a sborem, což se zpočátku částečně podařilo, ale následně se situace opět zhoršila, nikoliv jeho zásluhou. V září 1792 nastoupil Kún do Klobouk, neboť si jej zdejší sbor po dobrých předešlých zkušenostech vyžádal. Jeho prvořadým úkolem bylo urovnat pokřivené vztahy uvnitř sboru, které zbyly po působení předchozího faráře.

To se podařilo, ve sboru nastal pořádek a pokoj. Také u ostatních obyvatel Klobouk požíval farář Kún vážnosti a úcty. Měl vynikající rozhled, takt, jemné chování a svým vzděláním zastával přední místo v moravském duchovenstvu. Z Klobouk odešel roku 1807 zpět do Nosislavi, kde působil až do své smrti.

Kloboucký sbor se rozešel s farářem Kúnem v naprosté shodě. V letech 1800–1837 se stal prvním seniorem západního seniorátu (brněnsko-jihlavského, kam patřily tehdejší sbory: Hor. Vilémovice, Jimramov, Klobouky, Německé – nyní Sněžné, Nosislav, Nové Město, Prosetín, Rovečín – nyní Rovečné, Vanovice, Velké Lhota u Dačic a Veselí).

Byl přísně reformovaným kazatelem, patrně ale lepším diplomatem než jeho předchůdci. Mnohému se naučil během sporů v rodícím se klobouckém sboru. Zemřel v roce 1837 v Nosislavi.

Potomci Alexandra Kúna:

V Kloboukách se mu narodila dcera Klára roku 1794, zemřela v témže roce.

Roku 1796 se mu narodil syn **Karel**, který se stal farářem v Javorníku, kde působil v letech 1817–1857. Postavil zde evangelickou školu, opravil požárem zničenou modlitebnu a faru.

Se svým synem Františkem (1825–1894) odešel v roce 1852 do Ameriky. Syn František Kún se stal profesorem klasické literatury na Western College, po dvou letech se vrátil jako farář do Ely ve státě Iowa, kde rozšířil chrám, zřídil hřbitov, založil dotační fond. Po jeho smrti mu sbor z vděčnosti postavil krásný pomník.

Roku 1799 se Alexandru Kúnovi narodil syn Ludvík, zemřel 1801, roku 1802 dcera Ludovika, roku 1805 syn Josef.

Roku 1807 se narodil syn **Vilém**, který se stal kazatelem, nejdříve působil jako vikář u svého otce v Nosislavi, později zde působil jako farář. Zemřel roku 1849 a je pochován v Nosislavi, kde má nejstarší pomník. Také jeho syn Vilém Kún, narozený roku 1844, se stal v letech 1873–1888 farářem v Liptále, zemřel roku 1916 v Linci.

